

Dit was de regel op alle scholen in Burkina Faso. Later werden de regels gewijzigd en konden de zwangere meisjes op school blijven.

Ik schrok hiervan en zag net als de andere meisjes enkele van onze klasgenoten 's nachts ons verlaten zonder afscheid te nemen en zonder te vertellen waarom ze de kostschool verlieten. Er was een soort stilte rond de kwestie en dus kregen we de uitleg via de religieuze leraren.

Toen ik begon met lesgeven, zag ik heel jonge zwangere meisjes. Ik heb er ooit drie gehad in mijn klas. Het was in de tijd dat aids grote schade aanrichtte in Burkina Faso en er een onderzoek naar de situatie van zwangere meisjes die naar Lycée Ouezzin Coulibaly gingen werd ingesteld. De uitkomst van dit onderzoek stelde me in staat de omvang van het probleem te begrijpen.

Dus ik heb de in 1994 de vereniging Maïa opgericht, maar het was pas in 1998 dat ze officiële erkenning kreeg. Het doel van de vereniging was om jonge meisjes op school te houden.

Waarom heb je Maïa opgericht?

Destijds gaven statistieken aan dat slechts 1/3 deel van de jonge meisjes die vanuit de basisschool waren gestart de middelbare school met goed gevolg hadden beëindigd. Als reden voor het niet slagen van deze meisjes kunnen we armoede noemen, gedwongen en/of vroege huwelijken, vroege en ongewenste zwangerschappen, mishandeling van jonge meisjes door pleeggezinnen en ziekten waaronder aids.

Met welke problemen kreeg je te maken en hoe ging je hiermee om ?

De problemen waren van uiteenlopende aard. Het kwam regelmatig voor dat jonge meisjes door hun gastgezinnen werden buiten gesloten. Bij vroege zwangerschappen kregen deze jonge meisjes te maken met allerlei zaken zoals stigmatisering (zelf om gevraagd, zeker geld nodig), niet in staat zijn om voor de babys te zorgen, weigeren van erkenning door de vader, abortus, de kijk vanuit de samenleving. Vaak mondde dit uit in het verlaten van de school.

Om zoveel mogelijk te zorgen dat deze jonge meisjes toch op school bleven zette Maïa een aantal acties uit.

We luisterden naar deze jonge meisjes en boden hen, al naar gelang het probleem, materiële en psychologische ondersteuning. Via een re-integratie traject keerden de meesten meisjes terug in hun gastgezin.

We gaven zowel de meisjes alsook de jongens voorlichting over hun jonge leven. We zorgden voor -herscholing van meisjes die waren uitgesloten van het schoolstelsel.

Wat betekent de uitbreiding in 2017 voor Maïa?

In 2004 was Sahelp zo vriendelijk om ons naaicentrum te financieren. De gelden voor de benodigde uitrusting, zoals naaimachine, tafels, stoelen, toiletten kwamen vanuit een bijdrage van Maïa Suisse.

We zijn de opleiding begonnen met 20 jonge meisjes, maar het werden er steeds meer. Na ruim 10 jaar bleek dat we niet alle meisjes konden helpen die zich wilden inschrijven.

Sahelp en de Europese Universiteit van Montreux hebben de uitbreiding van het Maïa Center medegefinancierd. Sahelp repareerde ook een gebouw in een Peulh-kamp en rustte dit naaicentrum uit met 20 naaimachines.

In de periode 2004 tot en met het seizoen 2020-2021 heeft het Maïa naaicentrum in totaal 1.036 jonge meisjes opgeleid.

Het centrum is gebouwd om meisjes te ondersteunen die zijn uitgesloten van het systeem en die hun vaardigheden op het gebied van naaien wilden verbeteren. Het collegegeld is het laagste in de regio. De jonge meisjes die er komen zijn meisjes die gezakt zijn op school, huishoudsters, ongehuwde moeders, meisjes die het slachtoffer zijn van gedwongen huwelijken e.d. Deze jonge meisjes komen uit Bobo en de omliggende dorpen.

Naast theoretische en praktische lessen over naaien, worden de meisjes gesensibiliseerd over seksuele en reproductieve gezondheid. De middag is gereserveerd voor alfabetiseringslessen.

Aan het einde van hun opleiding ontvangen de meisjes niet alleen een certificaat, maar kunnen ze ook een examen afleggen dat wordt georganiseerd door de minister van Jeugd, Beroepsopleiding en Werkgelegenheid 'Het CQF (Beroepsopleidingscertificaat)'.

Wat brengen de bezoeken aan de dorpen op?

Meisjes die uit omliggende dorpen van Bobo komen, keren na hun opleiding terug om een werkplaats in het dorp te openen. Sommigen werken alleen en anderen werken samen.